

TO SMO MI

2016/2017

Monika Radetić Turk
 Stefan Vračar
 BOJANA PALEČKOVIC
 Lana Not
 Ksenia Novobeh
 Stupar Jelena
 Marija Pristaj
 Sonja Bijelonic
 Ivona Zivanovic
 Tjuna Dimitrijevic
 Nikola Cvek
 Ana Katalina Cvek
 Matija Suceak Natasa
 Anja Ambrozić
 Vesno Simic
 Tamara Dorotea Katalina
 Nojir Bjelana
 Nikša Perusić
 Andela Babic
 Dimitrijevic
 Viktor Perusić
 Andrej Drinic
 Palaickovic Dugan
 Palackovic Dugan
 Danica Kizelovic
 Elena Srbic
 Vesna Cicek
 Ljiljana
 Anje Timercac
 Aleksandra Spehar
 Edgar
 Tereza Luksembur
 Anastasija
 Miroslava Pasic
 Surlan Doruca Jelena
 Vesna Cicek
 Anje Timercac
 Rosita Aleksandra
 Vranja Surlan
 Vrajica
 Kataja Jly HF
 Anje Timercac
 Miroslava Pasic
 Surlan Doruca Jelena
 Vesna Cicek
 Anje Timercac
 Rosita Aleksandra
 Vranja Surlan
 Vrajica

TO SMO MI

V Banjaluki, Slatini, Prijedoru in Tesliću poučujem slovenščino že peto leto, stkale so se mnoge vezi, naučili smo se veliko novega, spoznali številne goste in sami ustvarili zanimive dogodke. Poučevanje dopolnilnega pouka slovenščine v tujini odpira veliko možnosti za pogovor in spodbujanje ustvarjalnosti, učitelji lahko ustvarimo spodbudno učno okolje, v katerem vsak napreduje s svojo hitrostjo. Tu ni vsakodnevnih šolskih pritiskov in pehanja za ocene, ni preobširnih predpisanih seznamov vsebin, so pa možnosti za medpredmetno povezovanje in razvijanje kritičnega mišljenja. William Butler Yeats je rekel, da izobraževanje ni vlivanje znanja v glavo, ampak prižiganje ognja. Če učitelj prižge ogenj zanimanja pri enem samem učencu, že s tem stori veliko. Nekaj ognja mlajših in starejših je v biltnu To smo mi.

Barbara Hanuš

OD JUNIJA DO JUNIJA

Zaključek šolskega leta

V Banjaluki, Slatini, Prijedoru in Tesliću je bilo v šolskem letu 2015/2016 več kot 110 učencev, ki so redno obiskovali dopolnilni pouk slovenščine. Najmlajši še niso začeli hoditi v šolo, najstarejša učenka je stara 75 let. Ob zaključku šolskega leta smo podelili potrdila in pohvale, nagradili pa smo tudi vse, ki so letos pridno brali. Prostor Društva narodnih manjšin v Banjaluki je bil komaj dovolj velik za vse, ki svoj prosti čas namenjajo učenju slovenščine in spoznavanju slovenske kulture. Obiskala sta nas dva gosta iz Slovenije. Pisatelj Tone Partljič, Prešernov nagradjenec, je pripravil zanimiv program, otroci, mladostniki in odrasli so uživali ob poslušanju njegovih zgodb, polnih humorja, najbolj zabavno je bilo, ko so se Tonetu Partljiču pridružili pri gledaliških improvizacijah.

Obisk pisatelja nam je omogočilo Društvo Bralna značka Slovenije, nanj smo se pripravljali z branjem njegovih del, z ogledom filma Moj ata, socialistični kulak in z ustvarjanjem plakatov. Druga gostja je bila Božena Kolman Finžgar, direktorica Knjižnice Antona Tomaža Linharta iz Radovljice. Učencem je podelila priznanja za sodelovanje v projektu Knjižnica – vesolje zakladov. S Tonetom Partljičem in Boženo Kolman Finžgar smo obiskali družino Lunič v Slatini. Oni so na svoji kmetiji postavili pravi slovenski kozolec, to je edini kozolec v Bosni in Hercegovini.

Zaključek šolskega leta v Tesliću in Prijedoru

Najmlajši udeleženci dopolnilnega pouka iz Teslića so se na zaključni prireditvi predstavili z igro Trije metulji. Tudi v Prijedoru smo se poslovili do jeseni. Pridne bralke so prejele priznanja Bralne značke Slovenije.

Poletne šole in tabori

Učenci dopolnilnega pouka slovenščine se tudi poleti učijo, saj se udeležujejo številnih poletnih šol in taborov. Med 122 udeleženci Mladinske poletne šole, ki je potekala od 27. junija do 8. julija, so bili tudi trije naši učenci. Udeleženci so prišli iz štirinajstih držav, zato je bilo veliko možnosti za prijetno druženje in spoznavanje vrstnikov.

Kar osem naših učencev je 10. julija prišlo na poletno šolo Slovenščina malo drugače v Radence ob Kolpo. Ta poletna šola je bila likovno obarvana. Cilj je bil spoznavanje tradicije krajev ob Kolpi, zato je bilo ustvarjanje povezano s starimi običaji. Učenci so uživali tudi v koptanju in v vožnji s kanuji.

Mladinsko poletno šolo je organiziral Center za slovenščino kot drugi/tuji jezik, poletno šolo Slovenščina malo drugače pa združenje Slovenska izseljenska matica v sodelovanju z Ministrstvom za izobraževanje, šolstvo in šport. Naši učenci so se udeležili še poletne šole slovenskega jezika in kulture Halo, tukaj slovenski Mediteran, ki jo v Kopru organizira Fakulteta za humanistične študije Univerze na Primorskem.

Poletno branje in ustvarjanje

Tudi med počitnicami je bil čas za odkrivanje skrivnosti, ki se skrivajo med platnicami knjig. V Banjaluki smo se že četrto leto pridružili skupini poletnih bralcev, postali smo Poletavci. Poletavec postaneš tako, da poleti 30 dni vsak dan pol ure bereš karkoli: knjige, stripe, časopisne članke, revije, recepte. To poletje so na krilih besed uživali Anastasija Babić, Iva Potkonjak in Aleksandra Špehar iz Banjaluke, Ivana Šurlan, Emilija Šurlan in Jelena Stupar iz Novega Grada, Vesna Sikirić iz Prijedora ter Mihaila Đurđević in Milica Radešić iz Teslića.

Med učenci so tudi odlični likovniki. Slovenska izseljenska matica je razpisala likovni natečaj za otroške risbe in slike. Učenci dopolnilnega pouka slovenščine so bili povabljeni, naj upodobijo najlepši slovenski kraj ali osebo, na katero so v Sloveniji še posebej navezani. Sodelovalo je 76 otrok iz desetih držav. Vsa dela so bila poleti razstavljeni v prostorih Slovenske izseljenske matice in na Uradu za Slovence v zamejstvu in po svetu, vsi sodelujoči so prejeli zahvale in nagrade. Na natečaj so se odzvale tri učenke dopolnilnega pouka slovenščine iz Republike Srbije: Gabi Tavčar iz Slatine ter Emilija in Ivana Šurlan iz Novega Grada. V soboto, 15. oktobra, smo jim izročili priznanja in praktične nagrade.

KAJ VSE JE POPESTRILLO POUK?

Predstavitve narodnih manjšin

V Banjaluki vsako leto pripravijo predstavitve narodnih manjšin. Na prireditvi, ki jo imenujejo smotra, sodelujejo Čehi, Črnogorci, Italijani, Makedonci, Mađžari, Romi, Poljaki, Slovaki, Slovenci in Ukrajinci. Društvo Slovencev RS Triglav Banjaluka so predstavile učenke dopolnilnega pouka slovenščine. Obiskovalcem so povedale pesmi slovenskih pesnikov, ki pišejo o našem svetu, otroških igrah ter o sladkih in kislih besedah.

Evropski dan jezikov

Na pobudo Sveta Evrope že od leta 2001 vsako leto 26. septembra praznujemo evropski dan jezikov. Na ta dan se po vsej Evropi odvija vrsta dejavnosti za otroke in odrasle. Dogodkom ob evropskem dnevu jezikov se pridružujejo tudi v Narodni in univerzitetni knjižnici v Banjaluki in na prireditvi vsako leto sodelujemo učenci dopolnilnega pouka slovenščine. Ob recitalu učenk so poslušalci spoznali pesmi slovenskega pesnika Toneta Pavčka. Treba je mnogo preprostih besed in Besede, take in drugačne. Pesmi Toneta Pavčka so prevedene v številne jezike, naše učenke so jih predstavile v slovenščini, srbsčini, angleščini, nemščini in ruščini. V avli knjižnice je bila stojnica Društva Slovencev Triglav. Obiskovalci so si lahko ogledali biltene in dvojezične knjige, posladkali pa so se z jabolčno potico in mareličnimi žepki.

Kviz Kaj vemo o vodi?

V Banjaluki so se zbrali učenci dopolnilnega pouka slovenščine iz vse Bosne in Hercegovine ter gostje iz Srbije. Na kvizu, ki sta ga pripravila Darko Hederih in Pavle Ravnohrib, so pokazali, kaj vedo o vodi. Kviz je v Banjaluki potekal že četrtrič. Ob pripravi na kviz smo spoznavali reke, morja in oceane, naučili smo se slovenske besede za različne padavine, živali, rastline, pogovarjali smo se o športih, povezanih z vodo, in o vsakdanjih opravilih, pri katerih nujno potrebujemo vodo.

Učenci iz Banjaluke, Slatine, Prijedora, Teslića, Sarajeva, Zenice, Kaknja, Tuzle, Niša in Novega Sada so pokazali odlično znanje, saj skoraj ni bilo vprašanja, ki bi ostalo brez odgovora. Voditelja sta mlade vodila z zanimivimi namigi, če besede niso bile dovolj, sta pokazala še fotografijo. A večino odgovorov sta slišala, še preden sta vprašanje prebrala do konca. Največ znanja so pokazale Aleksandra Zrnić, Iva Potkonjak in Ana Katalina iz Banjaluke, ki so se v finalu pomerile z učenkami iz Sarajeva.

Glasbena delavnica

Pravijo, da je glasba najbolj priljubljen jezik na svetu. »Kjer besedam spodleti, glasba govori,« je zapisal danski pravljicar Hans Christian Andersen. Pesmi so v soboto, 29. oktobra, zadonele tudi v prostoru Društva narodnih manjšin v Banjaluki in v prostorih društva Lipa Prijedor. Glasbene delavnice je vodila prof. Natalija Veselič Martinjak.

Obisk dijakov iz Ljubljane

Aprila so bili učenci dopolnilnega pouka slovenščine v Ljubljani gostje dijakov Gimnazije Ledina, novembra so oni obiskali nas. V verzih so zapisali svoje vtise in tudi mi smo jim odgovorili v verzih.

Smo v petek, 18. novembra 2016, se v Banjaluko namenili,
Ljubljano zgodaj s profesoricama Darinko in Nino zapustili,
Očarani s pričakovanji se novih dogodivščin veselili.
V Slatini se prvič z go. Oksano in mladimi geografi seznanili.
Enkratno predstavitev v dveh jezikih doživeli,
Na sončku kod Miče ob čevapčičih se greli,
Slatinskega vira toploto preverili in kamen premerili,
Ko že proti Banjaluki smo kombi usmerili.
Ob Klubu narodnih manjšin že Barbara ter gostiteljci so nas prevzeli,
V nadaljevanju prijeten dan ter topel sprejem smo ge. Marije doživeli.
Banjaluških znamenitosti smo si v soboto zaželeli ter delavnico torb imeli.
Ampak zabava s tem se šele dobro je začela,
Nam s svetim Valentinom spomin na običaj je ogrela.
Je folklor nas, go. Natašo in ostale prijatelje iz Društva Slovencev razveselila,
Ansambla Efekta glasba nam vsem dobro voljo ob krstu vina namenila,
Ljube Anjo, Marijo, Tijano, Sofijo, Andelo in Mihaela v plesu z nami je združila.
Ure hitro so do nedeljskega slovesa minile,
Ko Lare, Sandre, Maje, Vite, Gašperja in Jureta se misli v upu na ponovno snidenje so posloville,
In nam vsem srca v zahvalo toplo so združile.

Dijaki 2. a Gimnazije Ledina iz Ljubljane

V šoli smo pouk končali,
Srednješolce iz Ljubljane pričakali.
Ljubljančani so se s čevapi kod Miče sladkali,
A mi smo jih po zdravilišču popeljali.
Tam smo jim o stari cerkvi pripovedovali.
Iz term smo se odpeljali,
Na naslednjem postanku jim kameno kuglo pokazali
In že smo jim v slovo popahali.

Katarina Jekić in Elena Lunić

Veseli srednješolci so prišli,
Bojazljivi niso bili,
Atrakcij so si želeli,
Na ogled Banjaluke so hoteli.
Jedli so pico,
Ampak niso šli na sladico.
Lepo smo se imeli,
Uživali ob plesu veseli,
Ko že čas za odhod je bil
In je vsak še zadnje lepe trenutke lovil.

Andela Babić, Mihael Cucek, Dorotea Katalina, Aleksandra Rogić

Poslikava platnenih torb

V petek, 18. novembra, in v soboto, 19. novembra, so bile v prostoru Društva narodnih manjšin v Banjaluki ustvarjalne delavnice. Vodili sta jih Božena Kolman Finžgar in Katja Bevk, obe prihajata iz Knjižnice Antona Tomaža Linharta iz Radovljice. Delavnice sta izvedli v okviru projekta Knjižnica – veselje zakladov, ki že štiri leta povezuje radovljiško knjižnico in Društvo Slovencev Triglav.

Na delavnicah smo krasili platnene torbe. Sodelovali so odrasli, osnovnošolci, srednješolci in tudi gostje z Gimnazije Ledine iz Ljubljane. Vsi so lahko pokazali svojo umetniško žilico, nekateri so risali, drugi slikali, eni so si pomagali s štampiljkami iz krompirja, nekateri pa so prijeli v roke šivanko in sukanec in so na torbo kaj prišli. Prav vsaka torba je zato nekaj posebnega.

Učenci v Prijedoru so pisali novoletne voščilnice.

Naše želje

Najprej želim, da bi vsi bili zdravi in srečni. Želim, da ni vojne na svetu in da se vsi otroci varno igrajo. Poleg tega želim pisane frnikole in majhno želvo, ki bi jo imenoval Karolina. No, to so moje novoletne želje!

Luka Derkuća

Kot vsaka oseba imam nekaj majhnih želja, kakšno potovanje ali kaj podobnega. Ampak moje največje želje so povezane z mojima otrokoma. Želim si, da uspešno končata šolanje in da sta vedno srečna. Želim si, da je moja družina predvsem zdrava. Uspeh v službi je tudi nekaj, kar si želim.

Vera Vencelj

Moja želja je, da se vpišem na Fakulteto za upravo v Ljubljano in da v Sloveniji spoznam nove prijatelje. Moja želja je tudi, da končam tečaj nemščine.

Anja Timarac

Ljudem vsega sveta želim sporočiti, naj se ne pritožujejo nad preteklostjo, ki se ne bo vrnila, popravijo naj sedanost, ki pripada samo nam. Pojdimo naprej v novo leto soočeni s skrivnostno prihodnostjo, brez strahu in z veliko poguma, pripravljeni sprejeti nove izzive in odločno kreniti proti novim življenjskim zmagam. Srečno novo leto.

Monika Radetić Turk

Vsem želim veliko smeha, malo težav in žalosti, veliko zdravja, številna praznovanja in seveda veliko sreče, saj so to največji zakladi. Naj bo vse kot iz sanj: ljubezen do neba, denar, kolikor ga potrebujete, naj smeh odmeva po vsem svetu, sreča naj večno sije na obrazih, naj vsaka družina dobi novega otroka. Srečno novo leto ljudem po vsem svetu.

Milan Turk

Spravljičnimi junaki v novo leto

Učenci dopolnilnega pouka slovenščine v Banjaluki, Tesliću in Prijedoru so veselo zaključili leto 2016. Dedek Mraz ima v teh mestih veliko dela, saj ga čaka veliko otrok in odraslih.

V Prijedoru je mlajše in starejše učence razveselil že Miklavž, ki je za vse pripravil parklje iz testa. Začetniki so se učili pisati voščilnice, prav vsi pa so se razveselili knjig, ki jih je podarila Bralna značka Slovenije.

Tudi v Tesliću učenci radi berejo in poznajo že mnogo knjižnih likov. Sapramiška letos praznuje 40 let in v Tesliću smo pripravili lutkovno igrico o tej pogumni miški, ki z zlomljenim zobom ni mogla streti lešnikov. Starši in stari starši učencev v Tesliću vedno pripravijo pogostitev. Tudi potica je bila na praznični mizi. Razrezali smo torto in si zaželeli vesele praznike ter vse dobro v letu 2107.

Dobrote so pripravili tudi odrasli učenci, ki obiskujejo pouk v Banjaluki. V učilnici smo si ogledali film Petelinji zajtrk in nazdravili z domačim vinom.

V Klub narodnih manjšin v Banjaluki je bila prireditev za otroke iz Banjaluke in Slatine. Učenci iz Slatine so pripravili lutkovno predstavo Sapramiška, otroci iz Banjaluke pa igri Hvaležni kipci ter Muca Copatarica.

Po programu smo poklicali dedka Mraza. Letos nas je čakalo presenečenje. Dedek Mraz ni prišel sam, z njim je bil Božiček. V njunem košu so bile slaščice in lepe slikanice. Druženje s knjižnimi liki se bo torej nadaljevalo tudi v letu 2017.

Dramska delavnica in kviz o življenju in delu Franceta Prešerna

Pri dopolnilnem pouku slovenščine smo v vseh skupinah februar posvetili kulturi. Brali smo o življenju Primičeve Julije, spoznali smo Julijin portret, ki ga je naslikal Matevž Langus, ogledali smo si slovenski film Razredni sovražnik, osnovnošolci in srednješolci pa so brali Prešernove pesmi in zapise o njegovem življenju in delu. Svoje znanje so imeli priložnost pokazati na kvizu, ki ga je pripravil in vodil Darko Hederih. Sodelovalo je šest ekip iz Banjaluke in Slatine. Ni bilo vprašanja, na katerega ne bi znali odgovoriti, zato so poslušalci izvedeli marsikaj zanimivega.

Naš gost je bil tudi Pavle Ravnohrib, ki je v slovenski televizijski nadaljevanki odlično upodobil Franceta Prešerna. Učence je vodil pri poustvarjanju Turjaške Rozamunde. Cilj ni bil priprava predstave, ampak poglobljeno spoznavanje te Prešernove romane, njen »prevod« v sodobno slovenščino in zabavna improvizacija. Dobili smo odlično Rozamundo pa tudi Lejla, Rozamundnina teta, Ostrovrhar in drugi so pokazali svoje veselje do igre.

Ekскурzija

Učenci dopolnilnega pouka slovenščine in člani Društva Slovencev Triglav Banjaluka vsako leto z zanimanjem pričakujemo, kam nas bo vodila pot spomladanske ekскурzije. Letos smo šli na Štajersko. V nedeljo, 9. aprila, smo si ogledali Podčetrtek, ponedeljek in torek, 10. in 11. aprila, pa smo preživeli v Mariboru. Osnovnošolci in srednješolci so odšli k svojim vrstnikom, program ogledov za odrasle pa je pripravil mag. Dušan Tomažič. Televizijski novinar, zgodovinar in geograf ima bogato znanje, hkrati pa so mu odprta tudi vsa vrata, zato smo videli marsikaj, kar običajno turistom ostane skrito. Pridružil se nam je tudi pisatelj in dramatik Tone Partljič, odprl nam je vrata v mariborsko gledališče, ob stari trti pa nam je povedal veliko zanimivega o Lentu, splavarjih, reki Dravi in mariborskih mostovih. To, kar o mestu povedo tisti, ki so v njem odrasčali in poznajo vsak njegov kamen, se poslušalcev najbolj dotakne in to je tisto, kar nam bo ostalo v spominu.

Banjaluški osnovnošolci in srednješolci pri mariborskih

Osnovnošolci, ki obiskujejo dopolnilni pouk slovenščine, so letos obiskali vrstnike z OŠ bratov Polančičev, srednješolci vrstnike 1. Gimnazije Maribor.

V Mariboru

Na ekskurziji v Mariboru mi je bilo zelo všeč. Zelo sem srečen, ker sem se spoznal z enim fantom, ki mu je ime Žiga. On trenira nogomet in hokej. Ima starejšo sestro, ki ji je ime Pia. Šli smo na najboljši sladoled v Mariboru, videli smo najstarejšo trto na svetu. Za večerjo smo šli v McDonald's, jedli smo zeleno solato. Srečal sem se s svojo sestro, ki študira v Mariboru in je iz Banjaluke. Šel sem v Osnovno šolo bratov Polančičev, ki je boljša od vseh banjaluških šol. Imajo kosilo, imajo televizijo v učilnicah, imajo vse!

Preden smo prišli v Maribor, smo šli v Olimje, na Jelenov greben in v slaščičarno. Jedli smo kosilo in sladoled. V avtobusu sem bil z Dajano, Davidom in Bojano. Bilo nam je všeč, igrali smo kviz in sestavljanke. V Mariboru smo šli v akvarij. Imajo ogromne kače.

Jovan Dimitrijević

V Kranju

Učenci dopolnilnega pouka slovenščine ter člani Društva Slovencev RS Triglav so imeli med 4. in 6. majem priložnost obiskati gorenjsko prestolnico Kranj. Domačini osnovnošolcev so bili vrstniki z OŠ France Prešeren, srednješolcev pa dijaki znamenite kranjske Gimnazije France Prešeren. Četrtkovo popoldne so učenci preživeli z družinami gostiteljev, v petek pa so se udeležili rednega šolskega pouka in so za svoje znanje slovenščine dobili veliko pohval. Ogledali so si Kranj, kranjske rove, Park Brdo, Radovljico in Bled. Vsi so bili navdušeni nad bogato opremljenimi učilnicami in sodobnimi športnimi dvoranami. V soboto so šli še na pohod Pot ob žici, to je Pot spominov in tovarištva, ki v Ljubljani poteka že enainšestdeset let.

Ciciveselošolski dan

Naši najmlajši učenci so tudi letos reševali ciciveselošolske vprašalnike. Prislužili so si pohvale.

Literarni večer

V Narodni in univerzitetni knjižnici Republike Srbske v Banjaluki je bila predstavitev pesniške zbirke Marka Kravosa *So na jezik*. Učenci dopolnilnega pouka slovenščine so pri pouku spoznali Kravosovo življenje in delo, tako so na literarnem večeru lahko zbrano sledili pesmim v slovenščini in srščini.

Medgeneracijsko branje

Spet smo se pridružili projektu Noč knjige. Pripravili smo večer medgeneracijskega branja. Družili smo se ob knjigi pesmi Saše Vegri Naročje kamenčkov, ki nagovarjajo bralce vseh starosti. Bralni znački Slovenije se zahvaljujemo, da je vsak udeleženec svoj izvod knjige dobil v dar.

Slovenski filmi

To šolsko leto smo si z odraslimi ogledali filme Petelinji zajtrk, Razredni sovražnik in Dekleta ne jočejo.

Predavanje o Slovencih v Bosni in Hercegovini

Slovenski novinar Dušan Tomažič je v Banjaluki predstavil svojo magistrsko nalogo Slovenska etnična manjšina v Bosni in Hercegovini s pogledom na delovanje slovenskega društva Triglav Banjaluka.

Mega kviz

Letošnja tema mega kviza, ki ga pripravlja Mestna knjižnica Ljubljana, je bila morje in mi smo z zanimanjem zapluli po morju knjig, ki so nam pomagale pri iskanju pravih odgovorov.

Morje

Morje je modro, prostrano in globoko. V morju živi večina rib. V morju je mnogo popljenih ladij, avionov in podmornic, tam so tudi nevarne ribe. Najgloblji jarek je globok 10.900 metrov, njegovo ime je Marijanski jarek. Morje ima več koralnih grebenov.

Nikša Perušić

Naslikali smo svet pod morsko gladino.

Luka Derkuća

Ivana Šurlan

Emilija Šurlan

Gabrijela Tavčar

Stefan Kuprešak

Martina Tavčar

Srečanje učencev dopolnilnega pouka slovenskega jezika in kulture

V Sarajevu smo se 13. in 14. maja družili vsi, ki se v Bosni in Hercegovini učimo slovenščino. Srečanje učencev je že tradicionalno, letošnje je bilo osemnajsto. Organizatorja srečanja sta bila Zveza slovenskih društev v Bosni in Hercegovini Evropa zdaj in sarajevsko Društvo Slovencev Cankar, sodelovali so učenci iz Sarajeva, Kaknja, Zenice, Tuzle, Banjaluke, Prijedora in Teslića, pridružili so se nam tudi člani Društva Slovencev Kredarica iz Novega Sada. Družili smo se na ustvarjalnih delavnicah, ogledali pa smo si tudi Sarajevo. Srečanja učencev so mi zanimiva, ker spoznam nove prijatelje in ker gremo lahko v disko. Najlepše mi je bilo na srečanju učencev v Sarajevu.

Katarina Jekić

Prvič sem bila v Sarajevu in Baščaršija mi je bila zelo všeč.

Jelena Stupar

Najlepši je bil pogled na Sarajevo z okna hotela.

Ivona Živanović

Najbolj zanimivo je bilo na delavnicah in na sprehodu po mestu.

Lana Not

Lepo je bilo, ko sem bila s prijateljicami v sobi in smo kartale.

Elena Grbić

Najbolj zanimivo je bilo na delavnicah. Bil sem na likovni delavnici, izdelovali smo škatle za nakit.

Stefan Kuprešak

Najboljše je bilo, ko smo bili na pokriti tržnici. Kupila sem si uro, denarnico in magnet.

Ana Cucek

Najbolj zanimivo je bilo, ko smo si ogledovali Sarajevo. Všeč mi je Baščaršija.

Maša Čeran

Všeč so mi bile ulice Baščaršije in hotel Saraj. Zelo lepa sta Begova džamija in večni ogenj – to je spomenik, posvečen žrtvam druge svetovne vojne.

Jovan Dimitrijević

Kaj smo se letos naučili?

Živali so živalinje, zajec je zec, pes je pas, nasvidenje je dovidenja, vijolična je ljubičasta, oranžna je narandžasta, Ciciban je slovenski časopis za otroke.

Martina Tavčar

Naučila sem se šteti do deset. Copat je papuča, žoga je lopta, boben je bubanj.

Julija Krčič

Kaj se je letos zgodilo?

V skupini odraslih nadaljevalcev v Banjaluki imamo dojenčka, Vesna je decembra rodila, že marca je bila spet z nami. Z veseljem smo nazdravili na zdravje njenega sina.

NAŠA RAZMIŠLJANJA

Moj prosti čas

Najraje se igram z zajcem. Mojemu zajcu je ime Mimi. Je velik in je belo-sive barve. To je moja najljubša žival.

Katja Lunić

V prostem času se igram z avtomobilčki. Na kamionu vozim majhne avtomobilčke. Imam traktor s pedali in se vozim z njim.

Bojan Čeran

Rada se igram s punčkami. Imam veliko punčk. Svoji sestri Mateji jih dam pet in še meni jih ostane pet. Imam dva vozička. Punčke hranim, dajem jih na kahlico in jih uspavam.

Ena Ukmar

Ko pridem iz šole, sem dve uri na računalniku. Potem pojem kosilo in grem na sprehod. Potem sem eno uro na računalniku. Potem se učim in spet sem lahko na računalniku.

Leon Medić

V prostem času se igram s prijateljicami, vozim se z rolerji in s kolesom, hodim na gimnastiko.

Lara Grubišić Tatić

V prostem času

Vsi imajo radi prosti čas, čas zase. Vsi potrebujejo prosti čas po napornem dnevu. V prostem času grem rada na pijačo s prijateljicami. To je čas, ko se počutim zelo lepo. Rada preberem kakšno dobro knjigo ali poslušam glasbo. Mislim, da je prosti čas zelo dragocen in vsi ga moramo izkoristiti na najboljši način.

Marija Pristaš

V prostem času sem rad s prijatelji in kolesarim. Po pouku grem rad v naravo kolesarit, ker me to sprošča. Treniram nogomet in imam trening skoraj vsak dan, ampak mi to ni problem, ker imam dobre soigralce in uživam. Včasih grem ob koncu tedna s prijatelji v klub ali v lokal.

Mihael Cucek

V prostem času spim in grem ven s prijatelji. Rada poslušam glasbo in pogledam kakšen dober film. Mamica in oče me silita, da pospravljam hišo. Najraje grem v dober klub ali kino. Včasih peljem Niko v vrtec.

Anja Ambrožič

V prostem času grem najraje s prijatelji ven in skupaj delamo različne stvari. Radi igramo odbojko. Ko sem doma, gledam film ali kakšno zanimivo serijo. Zelo rada kuham in poskušam kuhati veliko jedi. Poleg tega spim ali počivam in poslušam glasbo. Zelo pogosto moji prijatelji pridejo k meni domov in igramo družabne igre. Vedno je zanimivo.

Tijana Dimitrijević

Če bi imela več prostega časa ...

Če bi imela več prostega časa, bi delala razna peciva in bi na peciva prelila veliko čokolade in sadja. Potem bi jih vse pojedla. Zagotovo bi bila okusna. Jaz bom postala odlična kuharica. Mogoče.

Jelena Sibinović

Če bi imela polno prostega časa, bi igrala odbojko. Šla bi ven s prijatelji in v gledališče. Največ časa bi spala, potem bi brskala po internetu in igrala igrice. Rolala bi s svojo najboljšo prijateljico ali bi igrala nogomet. In na koncu, če bi mi to postalo dolgočasno, bi brala zanimivo knjigo.

Ana Katalina

V prostem času plešem, se igram, plavam, kolesarim. Potem berem in pišem pesmice. Če bi imela še več prostega časa, bi se še igrala.

Anastasija Babić

V prostemu času berem, tečem, igram klavir, plešem, poslušam glasbo in potujem. Če bi imela veliko prostega časa, bi več potovala, ampak če ne bi imela prostega časa ali ga ne bi imela dovolj, bi ga največ porabila za branje knjig.

Iva Potkonjak

Če bi imela veliko prostega časa, bi potovala. Rada potujem in želim iti povsod. Rada bi jedla in spala. Šla bi na trening in poslušala glasbo. Kolesarila bi in šla na sprehod. Šla bi nakupovat.

Anastasija Kecman

Če bi imela veliko prostega časa, bi brala vse knjige, ki jih želim. Potovala bi in bi se učila o vseh zanimivih stvareh. Vsak dan bi spala najmanj dvanajst ur. Potovala bi v vsa mesta in obiskala vse znamenitosti. Pomagala bi prijateljem, ki nimajo dovolj prostega časa, da izpolnijo vse obveznosti. Rada igram klavir in bi vsak dan igrala novo pesem.

Aleksandra Zrnić

Moji prijatelji

Jaz sem Saša Dragušin. Star sem 10 let. Sem iz Teslića. Imam veliko prijateljev. Moja najljubša sošolka je Nevena, a najljubši sošolec je Dominik. Je dober učenec in odličen športnik. Jaz imam najraje nogomet in učenje slovenščine, ker imam najboljšo učiteljico.

Saša Dragušin

Moji prijatelji so zelo dobri do mene. Vedno mi pomagajo, ko česa ne znam, in me spodbujajo, da to lahko naredim. Imam svojo najboljšo prijateljico, ime ji je Tatjana. Vsi v moji šoli so na svoj način posebni in zelo jih imam rada.

Nevena Gačić

Moji prijatelji so zelo dobri do mene. Skupaj se igramo in vse delamo skupaj.

Rade Đurđević

Imam soseda. Ime mu je Cvijo. On je moj sošolec. V prvem razredu sem sedela poleg njega. Igrava se z žogo.

Anđela Đurđević

Moja mama

Moja mama se imenuje Vesna. Stara je štirideset let. Všeč ji je glasba. Dela v proizvodnji oblek in rada jo imam najbolj na širnem svetu.

Ana Cucek

Moji mami je ime Tatjana, stara je dvainštirideset let. Dela v srednji šoli. Ima kratke rdeče lase, zelene oči in očala. Rada bere knjige, všeč mi je, ko me objame. Mama je ena sama.

Maša Čeran

Moja družina

V moji družini je pet članov. Moj tata je star osemintrideset let, mama triintrideset, brat osem, sestra pa eno leto. Jaz sem star deset let. Živimo v hiši. Moj tata dela v Nemčiji. Mama je gospodinja. Živimo v Slatini pri Banjaluki.

Stefan Kuprešak

V moji družini je pet članov. Moj tata je star sedemintrideset let, a mama štiriintrideset. Moja sestra je stara sedem let, brat pa deset mesecev. Živimo v hiši. Vse imam rada. Tata se imenuje Emil, mama Zorica, brat Luka in sestra Martina.

Gabrijela Tavčar

Pri nas doma

Jaz sem Anastasija, stara sem trinajst let. Imam brata, ime mu je Saša. Star je deset let. Moj brat in jaz hodiva v osnovno šolo v Tesliću.

Moja mama se imenuje Ljubislavka. Ona je inženir. Moja mama hodi v Banjaluko. Moj tata se imenuje Dragoljub. Star je devetintrideset let. Po poklicu je tehnik. Dela v Tesliću.

Jaz imam rada babico in Saša. Moja babica se imenuje Božica. Ona ne hodi v službo, je doma. Ona je gospodinja. Mi smo ena vesela in srečna družina.

Anastasija Dragušin

Jaz sem Leonora. Pišem se Štefanac. Stara sem štirinajst let. Moj oče je Vedran. Star je štirideset let. Moja mama je Borjana. Stara je osemintrideset let. Po poklicu je profesorica angleškega jezika, zdaj dela kot prevajalka. Nimam brata ali sestre.

Leonora Štefanac

Moja družina je velika. Moj oče je star petdeset let. Po poklicu je voznik cisterne. Moja mama je stara dvainštirideset let. Po poklicu je šivilja obutve. Imam enega brata. On je Rade. Star je osem let. Moja babica ima osemindeset let. Moj dedek je star devetinšestdeset let. Jaz sem Mihaila. Stara sem enajst let. Rada imam svojo družino.

Mihaila Đurđević

Imam sestro, ki ji je ime Jovana. Ona je stara dvajset let. Študira v Banjaluki. Moja mama se imenuje Zora. Ona je stara sedemindeset let. Je gospodinja. Moj očka se imenuje Miodrag. On je star petinštirideset let. Dela v Geofonu. Moji babici se imenujeta Nada in Miroslava. Imam veliko sestričen in bratrancev.

Milica Radešić

MOJ PRVI KORAKI

Moji prvi korak v šolo

Ko sem šel prvi dan v šolo, sem imel tremo. Zelo sem se bal. Ko sem videl, da so sošolci prijazni do mene, me ni bilo več strah. Vsi so se družili z menoj. In to je bil moj prvi korak v šolo.

Stefan Vračar

Bila sem majhna. Napolnila sem šest let in nisem bila preveč vesela, da moram v šolo. Prvič sem jo obiskala, ko sem šla na prireditev za prvošolce. Jokala sem, ker sem se želela igrati in nisem želela imeti obveznosti. Zmotila sem se, saj sem dobila krasne prijatelje. Zdaj sem žalostna, ker sem končala osnovno šolo. Podobno je bilo, ko sem začela hoditi v glasbeno šolo. Bila sem preplašena, ampak to so bili najlepši dnevi mojega življenja. Vse to zdaj pogrešam.

Mateja Hričak Vatovec

Moji prvi koraki v šoli so bili zelo žalostni. V šolo sem začel hoditi, ko sem bil star 6 let. Mislil sem, da sem premlad za šolo in da je šola pekel. To mislim tudi zdaj.

Viktor Perušič

Bil sem vesel, ko sem naredil svoje prve korake v šolo. Spoznal sem nove prijatelje. Prvi dan smo imeli vsi tremo, a je v enem tednu izginila. Peli smo, se igrali in se pogovarjali z našo prvo učiteljico. Ko se je prvi dan končal, so bili vsi žalostni. Nekateri so jokali. Vsi so pričakovali naslednji šolski dan.

Rastko Zrnič

Moj prvi korak pri učenju slovenščine

Slovenščino sem se začel učiti, ko sem bil še zelo majhen. Ko sem se vpisal v vrtec Zarja v Celju, sem takoj začel uporabljati nekaj besed. Na moje veliko veselje smo imeli že tretji dan izlet na veličasten Celjski grad, tako je bil prvi stavek, ki se ga dobro spominjam: »Jupi, gremo na Celjski grad!« Dober prvi korak je dobro vplival name in do danes sem se zelo dobro naučil slovenščino.

Aleksandar Zrnić

Bilo je zelo čudno oditi na pouk slovenščine. Imel sem enajst let. Učili smo se šteti predmete. Izgledalo je lahko in podobno srbsčini, ampak je bilo tudi veliko čudnih besed. Zanimivo je bilo, ker smo delali veliko različnih stvari in ker smo imeli veliko delavnic.

Aleksa Sibinović

Spominim se, da smo barvali vlak in smo se učili predstavljati. Bilo je zabavno in ni bilo težko, ker je bilo zelo podobno srbsčini. To je bila moja prva ura in jaz sem bil zelo vesel, ker sem bil vedoželjen.

Andrej Drinić

Spominjam se, da smo se z učiteljico Nino učili slovenščino tako, da smo peli pesmi. Ni bilo težko, saj je slovenščina podobna srbsčini. Zdaj mi je težje.

Dorđe Stanišić

Moj prvi korak pri slovenščini je bil res zanimiv. Spoznal sem nove ljudi in vsi so bili prijazni in veseli. Prva ura je bila o abecedi in naučil sem se nove besede. Tukaj sem spoznal prve prijatelje in smo se res dobro zabavali. Mislil sem, da ne bo zabavno, a sem se zmotil.

Saša Lujčić

Ko sem bila zelo majhna, sem začela hoditi na slovenščino. Takrat sem hodila v drugi razred, imela sem samo 7 let. Bila sem zelo vesela, ker sem se začela učiti nov jezik. Spominjam se naše prve predstave, to je bila Maček Muri. Imela sem vlogo Muce Mace, moja prijateljica Katarina je bila natakarica. Spominjam se tudi svojega prvega tabora, ki je bil na Pohorju. Bilo mi je res lepo. Ostali smo sedem dni in ko sem se vrnila domov, sem mami in očetu rekla, da bi šla še in da bi se še naprej učila slovenščino. Zdaj se jo učim že sedmo leto.

Aleksandra Špehar

Moj prvi korak na odbojko

Odbojko sem začela trenirati oktobra 2016. Treningi so v šolski telovadnici in trajajo dve uri. Na začetku je bilo lepo in treningi niso bili naporni, ampak zdaj so težji. Rada hodim na odbojko, ker trenirajo tudi moji prijatelji in zato, ker mi je ta šport zelo všeč. Ko treniram, porabljam kalorije in to je res dobro. Mislim, da bo poleti še več otrok na odbojki, in tega se veselim. Zdaj sem nagovorila Mihaelo, naj tudi ona začne trenirati.

Na začetku ni hotela niti slišati, ampak zdaj je pristala in naslednji torek bo njen prvi trening. Odbojko sem začela trenirati, ker sem se želela naučiti ta šport, da se, ko grem na tabor, ne sramujem ali stojim ob strani. Vesela sem, da sem se enkrat poslušala in začela trenirati odbojko.

Elena Lunić

Moj prvi tabor

Moj prvi tabor je bil ogromen korak za osemletno deklico. In je bilo lepo ... Takrat sem s slamnatim klobukom na glavi prvič videla toliko otrok. Veliko otrok. Prišli so iz celega sveta, govorili so različne jezike, imeli različno kožo, lase, oči. Vsi smo izgledali drugače, mislili drugače, radi smo imeli drugačne stvari, in vsi smo bili le otroci. Otroci, ki še nikoli nismo bili daleč od doma. Že prvi trenutek sem jih sprejela kot prijatelje in še danes se jih spomnim. Ne vem vseh imen, ampak jih vidim kot prijatelje, ki so se igrali z malo dolgočasno deklico s slamnatim klobukom.

Bila sem na številnih poletnih šolah, srečala veliko nasmehov, veliko rok, veliko »pogrešala te bom«. In zdaj s polno odgovornostjo rečem: Prijatelje, katere spoznaš na poletnih šolah, lahko vzljubiš. Dobro jih spoznaš. Podobno kot tiste, ki jih poznaš več let, a si z njimi nikoli nisi delil deset do štirinajst dni in noči. Ljudje se dobro spoznajo, ko so skupaj veliko veselih dni in neprespanih noči. Edini problem je, da jih verjetno nikoli več ne boš srečal, živijo predaleč. Ostane toliko občutkov, smeha, solz, trenutkov s pravimi prijatelji, neuresničenih obljub, kratkih ljubezni, sladkih objemov, podeljenih malic ... Toliko lepih spominov, ki si jih bomo vrteli kot stare filme, ko postanemo babice in dedki.

Mihaela Lunić

Moj najljubši kotichek

Moj najljubši kotichek je odvisen od letnega, celo dnevnega časa. Tako v zgodnjem poletju, ko je še premrzlo za sedenje na vrtu, enostavno stojim v kuhinji in skozi okno gledam cvetoče narcise, hijacinte, telohe, forcizije, IN UŽIVAM!

Velika vogalna terasa je na vzhodni strani hiše in je poleti že zgodaj zjutraj vsa osončena. Ker mi niso všeč senčila, prvo jutranjo kavo spijem v senci velike vijoličaste magnolije. Sedim IN UŽIVAM!

Popoldan pa je terasa prava izbira za počitek, gledam lončke z rožami, IN UŽIVAM!

Jeseni grem za soncem, iščem svoj kotichek pod orehom, lešnikom ali med še cvetočimi vrtnicami. Ko ga izberem, se usedem IN UŽIVAM!

V zimskem času, ko sneži, odgrnem zavese z vogalne steklene stene, gledam bele snežinke, kako plešejo, padajo, jaz pa sedim v topli sobi IN UŽIVAM!

In končno. Da bi v vsem tem res uživali, je treba veliko dela skozi celo leto, in jaz pri tem NE UŽIVAM vedno!

Tako moji koticheki potujejo glede na vreme in ko sem že prepričana, da sem si izbrala najljubši kotichek, se vreme spremeni, jaz pa takoj pozabim na njega. Vreme ali življenje prinese seta nekaj drugega in se vse znova zavrti.

Marija Petković

Moj najljubši kotichek je moja soba. Ko sem utrujena, ko potrebujem mir, tišino, je moja soba kotichek, ki me sprošča. Rada ležim v postelji, preberem kakšen časopis ali knjigo in poslušam glasbo. Imam občutek, da dobim veliko energije za vse aktivnosti in obveznosti, ki me čakajo.

Vesna Cucek

Ko sem utrujen, grem rad v stari čebelnjak na vrtu, okoli njega so trte. Tukaj sedim in počivam. Ta stari čebelnjak je moj najljubši kotichek in tukaj se počutim sproščeno.

Marjan Cucek

Ko sem doma, je moj najljubši kotiček spalnica. Rada sem tam, ker je opremljena v barvah, ki so zelo sproščujoče. Stena je vijoličasta, a pohištvo je bež in modro. Ko sem utrujena, rada počivam v spalnici. V spalnici tudi rada berem, se učim in vadim slovenščino in angleščino. Včasih ko sem motivirana za pripravljanje okusnih jedi, sem rada v kuhinji. V prostem času se rada sprehajam na sprehajališču ob reki. To sta tudi ena od mojih najljubših kotičkov.

Dijana Kragić

Moj najljubši kotiček je spalnica moje hčerke v našem stanovanju. To ni samo spalnica, je tudi prostor za igro. Postelja in omara sta beli. Nad posteljo je slika gradu in princese. Na tleh je preproga, ki prikazuje življenje na kmetiji. Spalnica je polna različnih barv in medve se tam radi igra. Pod oknom je prostor za igro. Moja hčerka ima veliko igrac, najraje pa ima Barbie punčke. Ko se igra s punčkami, se počutim kot dekle, kot da sem se vrnila v otroštvo.

Ana Marjanović

V bližini Maribora je vas Limbuš. Ta kraj je čudovit. Kot v pravljici. Tam so živeli moja teta in trije bratrance. Hiša je na majhnem hribu, za njo teče potok, a okoli je gozd. Tam smo poleti nabirali borovnice, jeseni pa kostanj. Vsako leto sem šla tja na počitnice. Z bratrance sem se zelo dobro razumela in igram ni bilo konca. Družina je bila zelo vesela, vsi lepo pojejo, lahko smo šli kamorkoli. Spominjam se veselice, kjer smo se lepo zabavali. Ko sem odrasla in dobila otroka, smo šli z družino radi v Limbuš. Moji otroci so uživali z otroki mojih bratrancev. Zdaj ko so minila leta in se je dosti spremenilo, je tisti kotiček mesto mojih sanj. Zdaj je tam tiho in srne pridejo na pašo, a ptičke so s svojim petjem zamenjale druge glasove. Za mene je to najljubši kotiček in tam spet postanem srečen otrok.

Lejla Medić

Moj najljubši kotiček je ob reki Vrbas blizu mojega doma. Tam je majhen park z igrišči za odbojko in košarko in šah za igranje zunaj. V zimskem času se lahko otroci sankajo na strmi cesti, ki vodi do obrežja. Poleg vode so lesene klopi za zapravljanje časa in prodnata plaža za metanje kamenčkov v reko. Sivi grad je na drugi strani zelene reke in velike vrbe se z vejami dotikajo vode. V vodi so srebrne ribice in drobni polži in raki. Galebi, race in čaplje letijo čez reko, kopajo se v njej in lovijo svoj plen. Reka je najboljši del mojega mesta in obisk parka je pogosto najboljši del mojega dneva.

Tijana Medić

Dom je kraj, kjer preživimo največ časa in kamor se radi vračamo. Posebej je lepo, če v njem najdemo kakšen prostor, kjer se veliko zadržujemo in uživamo. Moj najljubši kotiček je balkon našega stanovanja v 10. nadstropju v Banjaluki. Zgodaj zjutraj, poleti še pred sončnim vzhodom, si skuham prvo kavo in jo z užitek popijem prav na balkonu. Od tod lahko vidim celo Banjaluko in opazujem, kako se mesto prebuja. Ljudje hitijo v jutranji naglici, moj čas pa na balkonu prav počasi teče. Slišim lahko, kako mujezin z minareta mošeje kliče k molitvi, branjevke, ki se zbirajo na tržnici in vabijo k nakupom, pogled pa se mi največkrat ustavi na gradu Kastel, kamor se rada odpravim po zajtrku. Na balkon rada sedem tudi v drugih delih dneva, ko se mi po končanem pouku na njem pridružita tudi vnukinja Nina in Lara, na njem pa rada sprejemem vsakogar, ki me obišče.

Gospava Tomašević

Ni težko odgovoriti na vprašanje, kateri je moj najljubši kotiček. Res mi je vseh potovanje in preživljanje časa na prostem, in potem je vsak korak v naravi v bistvu moj najljubši kotiček. Uživam s prijatelji hoditi na gore, ob reki, okoli jezera, v prijetnih vasicah, v ravnini na morju, v jami in v gozdu. Veselim se vikenda, ker potem pripravim nahrbtnik in nekje na hribu z družbo čakamo na sončni vzhod. Poslušamo ptičje petje, med hojo ob reki nabiramo travniško cvetje, sprehajamo se po gozdu. Pogosto najdemo kako lepo vas z malo prebivalci in nekaj živine, ki je razpršena po zelenih gričih. Pri prijaznih gostiteljih se malo ustavimo, poklepetamo in vedno nam ponudijo žganje in kavo. Svež zrak in čudovita narava nas vabijo, da jih fotografiramo. Še posebej veliko je zadovoljstvo, ko smo zmagali in prišli na vrh hriba. Kot nagrada za trdo delo se odpre čudovit razgled na smaragdno jezero, vrhove sosednjih hribov in včasih na morje v daljavi. Zvečer se polni lepih vtisov in malce utrujeni v planinski koči veselimo s kitaro.

Ljiljana Sukara

Moja soba je zelo lepa. Imam veliko posteljo, veliko svetlobe in mir, vse, kar potrebujem za dober počitek. Rada berem in veliko se učim, zato sem vedno veliko časa v njej. Ko sem zelo utrujena, grem v svojo posteljo in počivam. Zame je moja postelja najboljša tovarna sanj, zaradi tega je moja soba moj najljubši kotiček.

Tamara Stanišić

Moj najljubši kotiček je pri otrocih, ko imamo ustvarjalne delavnice. Poleg tega mi je všeč, ko grem s prijatelji na ekskurzijo. Tam počivam in dobim nove ideje za delo.

Aleksandra Rogić

Pravimo, da je lepota v očeh in duši tistega, ki gleda. Veliko je lepih koticikov, v katerih se lepo počutim. Včasih se spomnim najljubšega koticika iz svojega otroštva. Ko sem obiskovala prvi in drugi razred osnovne šole, sem živela pri babici in dedku na vasi. Še vedno vidim lepo hišo s temnordečimi okni. Na ožji stani hiše, pri steni, so cvetlice in lesene temne stopnice, ki vodijo na podstrežje. (Včasih sem brskala po podstrežju in stari skrinji, kjer se skriva polno nenavadnih predmetov.) Pred vrati podstrežja je mali leseni balkon. Ponavadi sedim na tem balkonu, ki je moj najljubši koticček, in gledam babičin vrt zraven hiše, ki je poln dišečih raznobarnih cvetlic. Na dvorišču je velika kutina. Jeseni je na njej veliko rumenih sadežev in suhega odpadlega listja pod njo. Vsako jesen je babica kuhala sladko od kutin. Za hišo je velik sadovnjak. Z veje ene jablane padajo na moj balkon jabolka. Tukaj sem vedno rada brala, s knjigo na kolenih. V drugem razredu sem dobila knjigo za domače branje – Zlati ključek. Zelo mi je bila všeč! Želela sem jo imeti. Ampak, kako? Odločila sem se! Prepisala jo bom! Dolgo, dolgo in vztrajno sem jo prepisovala v zvezek z ozkimi in širokimi črtami. Ampak dojela sem, da je to nemogoče. Knjigo sem vrnila učiteljici. Dobre babice (učiteljice) in drugih dragih oseb iz te hiše ni več na tem svetu. Ni hiše s temnim lesenim balkonom, mojim najljubšim koticčkom iz otroštva, ampak jaz vse te spomine čuvam v svojem spominu in zdaj sem jih odklenila z zlatim ključkom svojih spominov in podelila z Vami.

Gospa Šipragić

Moj najljubši koticček je v stanovanju mojih staršev, kjer hranim različne drobnarije, ki mi veliko pomenijo: moj prvi zvezek iz osnovne šole, kjer sem se učila črke, risbe iz vrtca in fakultete, knjige, ročno izdelan nakit, fotografije, spominčke s potovanj ter igrače, oblačila in čevljičke, katere je moja mama shranila za mene in mojega brata in jih bom tudi jaz za najinega fantka!

Vesna Stijak

Koticček mojih misli

Ti, ki me poznaš bolj kot kdorkoli, me vseeno sprašuješ, zakaj sanjam z odprtimi očmi. Ne vem niti jaz, ampak potrebujem to kot zrak, ki ga diham. Hranim se z lepoto, ki jo vidim, slišim, vonjam, občutim z vsako svojo celico. Pusti me z nasmehom do tja, kamor želi moja duša. Želim si vesela odpreti svoja krila in leteti v svetove, ki obstajajo samo zame. Ampak veš, ti si moj varen koticček, kamor se vedno vrnem, ne glede na to, kako daleč odidem. Na koncu si želim priti k tebi v objem in zaspati na tvoji rami.

Dušica Drinić

Na kaj so Slovenci ponosni?

Slovenci so ponosni na veliko stvari. Položaj Slovenije ponuja dobro klimo. Pozimi in poleti lahko poiščete zabavo, ker ima Slovenija različne zanimivosti za stare in mlade. Če se odločite priti v Slovenijo pozimi, Slovenci predlagajo, da obiščete Krvavec, na katerega so zelo ponosni. Če radi smučate, je Krvavec prava izbira za vas. Ali imate radi kopanje? Slovenci imajo odgovor tudi na to vprašanje. Ponosni so na svoje morje in na luko Koper. Slovenska obala je majhna, ampak ima zelo veliko zanimivosti. Slovenci so ponosni na pisatelje. Če pridete v Ljubljano, boste na trgu sigurno videli spomenik Franceta Prešerna. Zakaj je on pomemben? Sedma kitica Prešernove pesmi Zdravljica je slovenska himna. V Sloveniji sigurno ne boste lačni, slovenska kuhinja ponuja zelo veliko različnih jedi. Predlagamo, da poskusite potico, prekmursko gibanico, kranjsko klobaso in druge značilne jedi. S starega gradu v Ljubljani lahko vidite park Tivoli in veliko zelenja, ki se nahaja vsepovsod. Če se odločite za prihod v Slovenijo, sigurno ne boste ostali ravnodušni, ker so Slovenci zelo prijazni ljudje in se bodo potrudili, da se boste počutili kot doma.

Marija Pristaš, Anđela Babić

Slovenci imajo veliko tega, na kar so lahko ponosni. Imajo morje, gore, reke, planine in veliko znamenitosti. Majhna dežela ima vse. Lahko so ponosni na reko Sočo in na Triglav. Mislim, da morajo biti ponosni na Ljubljano. To je zame eno od najboljših mest. Vsa slovenska mesta so posebna in zanimiva na svoj način in Slovenci so lahko ponosni na celo Slovenijo.

Sofija Vranješ

V Sloveniji

Turist: Dober dan

Domačin: Dober dan, potrebujete pomoč?

Turist: Prosim. Ne vem, kje je Homanova hiša

Domačin: Homanova hiša je daleč, vi ste pri Martinovi hiši.

Turist: Kaj pa je to? Ničesar ne poznam, zdaj sem prišel v Škofjo Loko.

Domačin: V Škofjo Loko? Vi ste v Ljubljani.

Turist: Prosim?

Domačin: Hecam se, Homanova hiša je na koncu ulice.

Turist: Hahahaha, hvala za pomoč.

Domačin: Ni za kaj. Nasvidenje.

Turist: Nasvidenje.

Matej Ukmar, David Stanišić

Zakaj bi nekdo za svoj dom izbral mojo deželó?

Želim živeti tam, kjer vlada mir. Da se lahko izobražujemo in posvetimo svojim sposobnostim. Da se lahko svobodno gibamo, izražamo svoje mnenje in živimo od svojega dela. Tam, kjer se narava varuje, da zdravi dočakamo starost.

Darko Gačić

Če bi me kdo to vprašal pred petindvajsetimi leti, bi takoj odgovorila, da zaradi ljudi in šele potem, da zaradi narave. Ljudje, ta različnost med nami, multikulturnost, arhitektura, vera in običaji, vse to je bilo nam, prebivalcem Bosne, v veselje. Sožitje med prijaznimi ljudmi je potekalo mirno, zanesljivo, skoraj malo zamaknjeno. Danes se mi zdi, kot da so bile to samo sanje, zavite v lep pisan papir. Prišel je močan, hud vihar, raztrgal papir in vse naše sanje so šle v spomin. Ostala je narava, lepa, čudovita, divja narava. Ostale so zelene in modre reke, visoke gore, mirna jezera. Vse je še vedno tukaj in še vedno tako lepo, skoraj nedotaknjeno. In prav o tej lepoti Bosne poje stara ljudska pesem, ki nas spominja na lepše čase in nas ne pusti ravnodušnih.

Tebe, ki misliš, da bi lahko živel v tej in taki Bosni, mogoče se tudi tebe ta pesem dotakne, da ostaneš. Pesem se začne tako:

*Da sam ptica i da imam krila
ja bih cijelu Bosnu preletila.
Letila bih, nikad ne bih stala
dok se Bosne ne bih nagledala.*

Marija Petković

Obstaja ena ljudska pesem (sevdalinka) z naslovom »Bosno moja divna mila ...« (Bosna moja, čudovita in ljubeča). Da, Bosna je čudovita dežela, zanimiva, nenavadna po svoji naravi in po svojih ljudeh. Narava je fascinantna, njene ponosne gore, gozdovi, jezera in reke, hrana je dobra, voda je dobra in kava odlična. Ljudje so preprosti, prijazni in gostoljubni. V BiH ne moreš biti lačen ali žejen. Ona je polna izvirov pitne vode in ljudi, ki bodo z vami delili hrano in vodo. Življenje v Bosni ni enostavno, vendar je lepo zaradi vseh razlik in podobnosti, ljubezni in sovraštva, miline in krutosti, nežnosti in čvrstosti, ki se med seboj prepletajo in prelivajo kakor gore in gozdovi, pa tudi zaradi ljudi, ki so, kot so, zaradi svoje bosanske duše, največje bogastvo te nenavadne dežele.

Ksenija Urdih

planetovci
po svetu

Zdravo! Sva Elena in Mihaela

**Templetsi dan
v Ljubljani**

Imam svoj 11 in 14 let, hodim v šoli in študiram slovensko in angleško. Obiskujem tudi strokovni študij slovenščine in jezikovne kompetence v Šolski ustanovi "Triglav" Borovnica. Imamo veliko pridelavcev z našega mesta, spominam se, ko bi na tablični televiziji gledala pridelavce goveda za pridelavo mleka in mesa. Radi gremo v Študentin, tam pogosto hlastajo s šolskega in doma.

V šoli

Najina družina

Zunaj so kmetski v Sloveniji pri Borovnici. Imava še dve mladi sestri Katja in Nevena, v hiši sta poleg mame Oksane in tete Aleksandra še brata Dragica. Imava veliko živali: ovce, koze, krave, svinčki, pušice, kučke, kokoši in miške. Obiskujemo pogosto in mi naši šoli in kmetom – to je naša kmetija in Baza in pridelavci.

Družina pri letni razpisu jeptarice

**V narodni
nozdrni noči**

Ohranila v družini v našem kulturnem – slovensko, italijansko in ukrajinsko, saj je naša mama poročila Ukrajinca. Priznamo praznike vseh treh kultur: to je naša škola, kar obiskoval v letu doteden družni za se Mihaela.

Kaj bi učenci, ki se prvo leto učijo slovenščino, želeli videti v Sloveniji?

V Sloveniji bi želel videti Bled, ker je to z okolico in naravnimi lepotami eno najlepših alpskih letovišč. Podoba Bleda z gradom, jezerom in otočkom sredi jezera so znamenitosti, po katerih Bled pozna ves svet. Na Bled vedno rad pridem. Če ne zaradi pregrešno dobrih kremnih rezin, pa zaradi čudovite narave in pogleda na edini slovenski otok. Želel bi videti Portorož, ker je to znano turistično mesto na slovenski obali. Portorož ima vedno zanimivo okolico (Piran, Sečoveljske soline, Muzej solinarstva). Želel bi videti Velenje, ker v Velenju živi moja sestra.

Željko Marjanović

Rad bi šel v Slovenijo. V Ljubljani bi rad videl park Tivoli in stadion. Želel bi videti tudi človeško ribico v Postojnski jami. Rad bi videl tudi rudnik, tam je delal moj praded.

Djordje Petrović

Želel bi iti v Koper, da bi poskusil zrezek. Rad bi se kopal v Ankaranu. V Ljubljani bi šel rad v gledališče in na Zmajski most. Prav tako me zanima tudi vas Vrba, kjer je rojen pesnik France Prešeren.

Marko Petrović

V Sloveniji bi šla najraje v Kranjsko Goro. Jaz rada smučam pa bi želela obiskati najboljše smučarske proge. Kranjska Gora je znano slovensko zimsko središče s številnimi dobrimi programi za alpsko smučanje. Želela bi videti izvir Save Dolinke. Šla bi tudi v Terme Čatež, ker imajo zelo dobro športno in turistično ponudbo.

Tamara Sibinović

Rada bi šla v Zabukovico pri Žalcu, občina Celje. Tam bi videla rojstno hišo svojega dedka in pradedka. S seboj bi peljala svoje tri otroke in vnuka.

Marija Papić

V Sloveniji bi želela videti Postojnsko jamo, ker v njej živi človeška ribica. Rada bi se povzpela na Triglav, ker je najvišja gora v Sloveniji. Rada bi obiskala Bohinjsko jezero, ker na slikah zgleđa zelo lepo.

Suzana Perinović

Želela bi obiskati Terme Čatež, ker so to naravno zdravilišče in športno-rekreacijsko središče s termalno riviero. Želela bi videti Triglav, ker mi deluje zanimivo. Rada bi videla še človeško ribico in kurenta.

Slobodanka Maličević

Slovenija ima morje, gore, lepo naravo in lepo urejena mesta in vasi. Vse je tako blizu. V enem dnevu lahko zjutraj plavate v morju in se popoldan povzpnete na vrh gore. V Sloveniji bi rada videla Ljubljano, obalni mesti Koper in Piran, Postojnsko jamo. Rada bi se sprehodila okrog Blejskega jezera in pojedla znamenito kremšnito. Pozimi bi rada obiskala smučišča v Kranjski Gori.

Biljana Vračar

V Sloveniji bi želel videti vse privlačne kraje, kot so Ljubljana, Maribor, Mariborsko Pohorje, Triglav, velika jezera in visoke gore. Prav tako bi želel videti različne športne klube in dvorane.

David Rogić

V Sloveniji bi želel videti živalski vrt in oditi na pohod na Šmarno goro. Rad bi tudi videl človeško ribico v Postojnski jami.

David Mijatović

Od zgodnjega otroštva želim živeti v Sloveniji. Še posebej mi je všeč glavno mesto Ljubljana. Nekajkrat sem bila v Ljubljani, vendar nisem obiskala vsega. Rada bi obiskala Narodno galerijo, park Tivoli in živalski vrt.

Dajana Blagojević

Ne predstavljam si življenja brez ...

... moje družine in mojih prijateljev. Ampak to je nekaj, kar bi vsak lahko povedal. Jaz si ne morem zamisliti svojega življenja brez dobre knjige, ker knjige pustijo svoj pečat še dolgo potem, ko ste jih prebrali, pa tudi ne brez predstav v gledališču, kjer me zanimiva igra popolnoma osvoji. Veliko stvari mi je zelo pomembnih in to so predvsem nekatere vsakdanje stvari, ki jih storim, vendar nisem vedela, da so tako pomembne za mene in da me veselijo.

Zvezdana Kopanja

Predvsem je to druženje z najboljšimi prijatelji. Vsak vikend grem z njimi ven, ob nedeljah skupaj igramo vaterpolo. Pomembna za mene je skodelica dobre kave vsako jutro in zvečer kava z ljudmi, ki jih imam rad. Rad imam glasbo in še veliko drugih stvari. Vse to me sprošča in težko bi brez tega.

Stefan Kopanja

To je težko vprašanje, ker si ne morem predstavljati srečnega življenja z malo stvarmi. Predvsem so to moja družina in moji prijatelji. Poleg tega bi bilo življenje zelo žalostno, če ne bi imel psa Dona, ki me vsak dan razveseli s svojim pametnim pogledom in naklonjenostjo. Ampak tu so še nekatere druge stvari: internet, glasba, smučanje, dobra hrana ... To potrebujem, da sem srečen.

Kolja Kopanja

Ne morem si predstavljati življenja brez mnogih stvari in tudi ne brez življenja (in smrt je del življenja). Vendar življenja ni mogoče v celoti doseči brez notranjega miru, zadovoljstva in ljubezni, brez ljubezni med ljudmi, medsebojne skrbi in razumevanja, brez veselih otrok in sreče.

Aleksandra Šindić

Ne predstavljam si življenja brez zraka, vode in sonca. To so osnovne zahteve za preživetje ljudi na planetu. To so trije pogoji za življenje in vse, kar raste, napreduje in se razvija.

Slavica Hrnić

Ko pišem to besedilo, poslušam glasbo, ker je to tisto, brez česar si ne predstavljam življenja. Vse, kar delam, delam z veseljem in zato pogosto pustim glasbo in hitreje končam delo. Brez glasbe bi bilo življenje dolgočasno. Odvisno od razpoloženja poslušam različne skladbe (ko sem s prijatelji, ob delu ali pa v klubu). Glasba nas vse veseli in združuje in mislim, da so ljudje še srečnejši, ko poslušajo glasbo skupaj. Zdaj vas pozdravim s skladbo Phila Collinsa In the Air to tonight, ob poslušanju te skladbe sem končal to besedilo.

Slobodan Peulić

Ne predstavljam si življenja brez svoje soproge, družine in prijateljev. Oni so moja podpora in v vsakem trenutku se lahko zanesem na njih. Ne predstavljam si življenja brez svojega dela, ki me izpolnjuje in mi zagotavlja preživetje. Ne predstavljam si življenja brez knjig, ker zelo rad berem in to bi mi res manjkalo, če knjig ne bi bilo.

Ivan Durbić

Ne predstavljam si življenja brez ljubezni in moje družine. Moja družina in moj fant so moja največja podpora v življenju. Ko mi je težko v življenju, moja družina je ob meni. Ne predstavljam si življenja brez prijateljev. Z njimi se veselim, smejim se in jokam. S prijatelji delim vse uspehe in neuspehe.

Gordana Jurković

Življenja si ne predstavljam brez svoje družine, alfa in omega mojega življenja so moja hčerka, mož in mama. Oni so studenec, iz katerega črпам moč, in пристаниšče, kamor se vedno vrnem. Druge so moje tri sestre na treh straneh sveta, tako blizu, a vendar tako daleč. Tretji so dobri prijatelji, življenje brez njih ne bi imelo smisla. Včasih jim zaupam skrivnosti, ki jih svoji družini ne. Četrty je smeh, ki združuje ljudi, tudi če so različni.

Sanja Tošić Jakić

Življenja si ne predstavljam brez jutranje kavice in jutranjih novic. Strup gre s trupom. Skrivnost prebujanja je v kavi in glasnem rock&rollu. Prav tako si življenja ne predstavljam brez svoje družine, punce in svojih navad, branja knjig, športa, igranja kitare in seveda pitja domačega piva. Rad zabavam druge, to me veseli, to je moj način, da jim povrnem njihovo ljubezen in spoštovanje. Verjetno obstaja še kaj, brez česar ne morem, ampak mislim, da je to najbolj pomembno. Življenje je sestavljeno iz majhnih stvari, majhnih radosti in ljudi, s katerimi to lahko delite.

Dragan Palačković

Naši nasveti

Mojca ima fanta. Z njim je veliko časa, gre na pijačo, vozi se z mopedom in je popustila v šoli. Rezultat so slabe ocene. Zaradi tega so starši zelo jezni in so jo kaznovali.

Ko sem se pogovarjal z Mojco, sem ugotovil, da se zaveda svojih napak in da tega ne bo več delala. Odločil sem se, zato ker je to njena prva velika napaka, ne da ji oprostim, ampak da je ne kaznujem. Čas bo pokazal, ali imam prav ali ne. V vsakem primeru, za kazen bo še čas.

Goran Šurlan

Z najboljšim namenom, kot tvoja mama, ti svetujem, da postaneš bolj pridna. Lahko imaš fanta, ampak ne smeš popustiti v šoli. Organiziraj se in boš imela več časa tudi za fanta in učenje.

Jelena Stupar

Kot tvoja najboljša prijateljica ti svetujem, da pustiš tega fanta, ker očitno slabo vpliva na tebe. Preden si hodila z njim, si imela boljše ocene in si se več učila. Tudi več časa sva se pogovarjali in hodili ven. Naredi, kakor želiš, ampak menim, da ti bo boljše brez njega.

Zorana Šurlan

Mojca, svetujem ti, da se poskušaš več učiti, lahko poiščeš tudi boljšega fanta, ki ti lahko pomaga v šoli. Fant, ki ga imaš zdaj, slabo vpliva na tebe in na tvoje ocene v šoli. Najboljše bi bilo, da se pogovarjaš z najboljšo prijateljico o vsem, ona ti bo sigurno pomagala. Lahko se pogovarjaš tudi s starši. Upam, da boš dobro vse naredila in se več učila. Srečno.

Ivana Šurlan

Mojca, jaz mislim, da imaš slabe ocene zaradi fanta. Morda on vpliva na tvojo koncentracijo v šoli. Bilo bi boljše, da ne hodiš vsak dan z njim ven. Svetujem ti, da zaupaš nekemu, ki bi razumel tvoj položaj. On ti bo povedal, kaj naj narediš. Lahko tudi fantu poveš, da moraš popraviti ocene in da ne hodita ven vsak dan. Upam, da sem ti pomagala. Srečno.

Emilija Šurlan

Lepa moja Mojca, če ga imaš res tako rada, bodi z njim, samo ne smeš piti in izostajati iz šole. On mora vedeti, da si še premlada in da moraš najprej končati šolo. Tvoji straši ti želijo vse najboljše in če te malo kaznujejo, je to sigurno za tvoje dobro. Lep pozdrav,

Vesna Sikirić

Draga Mojca, če ti je lepo s fantom, bodi z njim. Starši itak nekaterih stvari ne razumejo. Veliko staršev hoče iz svojega otroka narediti sebe. Jaz ti svetujem, da poskušaš izboljšati ocene in starši bodo manj jezni. Čas je najboljše zdravilo. Poslušaj svoje srce in upam, da bo vse v redu. Lep pozdrav,

Denis Sikirić

Pri nas doma diši po ...

Zdi se mi, da pri nas diši po mucah. Ne vem, ali je res tako, saj sem se navadila na ta vonj. Vprašam vse goste, vendar jim je neprijetno povedati resnico. Čistimo ves čas, vendar ne moremo biti prepričani, da ne diši slabo. Mogoče sem samo paranoična.

Tijana Medić

Pri nas doma nikoli ne diši enako. Kdor pripravlja kosilo, izbira, kaj bo skuhal. Jaz najraje pečem na žaru, moj sin Dražen pripravlja jedi z različnimi začimbami. Žena pripravlja najboljšo sarmo, takrat dišita vsa hiša in dvorišče. Sin Milan najpogosteje pripravlja ribo na žaru. Grozdje zadiši septembra, ko začnemo pripravljati vino, po žganju zadiši oktobra. Nekomu je ta vonj všeč, drugemu ne.

Draško Kelečević

Pri nas doma diši po dobri hrani. Pogosto diši po piškotih, ki jih mama pripravlja po starem receptu. Ko pospravljamo hišo, diši po čistem in svežem, a ko se odpravljamo ven, diši po parfumih. Pri nas najlepše diši poleti, ko na balkonu zacvetijo rože.

Ksenija Urdih

Ko sem bila mlajša, sem živela s svojimi starimi starši. Babica, Slovenka, je bila in še vedno je odlična kuharica. Vsak dan je pripravljala različne slovenske jedi. Najljubša mi je bila potica, makova. Ko sem prišla iz šole in vstopila v stavbo, je cel hodnik do naših vrat dišal po res okusni potici.

Ana Marjanović

Postala sem gospodinja, redno kuham in ta vonj je pri nas najmočnejši. Najlepši pa je vonj najinega dojenčka. Približam ga k sebi, ga objamem in dišim.

Vesna Stijak

Zjutraj diši po prvi jutranji kavi. Z njo začnem dan in nabere energijo za svoje obveznosti. Ob kavi poklepetam s hčerko in možem, preden odidemo iz hiše. Okoli poldneva pripravljam kosilo in moja hiša diši po domači juhi, zeleni in toplini, s katero čakam svoje najljubše, da se vrnejo domov. Iz dvorišča prihaja vonj lipe in skozi okno vonj jasmina.

Sanja Tošić Jakić

Pri nas zjutraj diši po pokošeni travi, po navadi tudi po rožah in jagodah. Popoldne je rezervirano za kosilo. Mamica kuha zelo dobro juho in sosedi radi pridejo k nam. Zvečer diši po vrtnicah. Jaz jih imam rad in skrbim za njih, v tem je skrivnost njihovega vonja.

Dragan Palačković

Moj dom je moja oaza miru. Vsak dan, ko pridem domov, občutim mir, nikjer ni kot doma. Za mene ima moj dom poseben vonj. Ko se vrnem z dela, me čaka vonj mamine kuhinje. Pri nas vedno lepo diši, vsi naši prijatelji radi pridejo k nam na mamine specialitete. Imamo zelo lep vrt, ko pride pomlad, vse zacveti in vse diši po cvetju.

Bojana Palačković

Pri nas doma diši po pomladi. V hiši imamo veliko dišečega cvetja: španski bezeg, nageljne in tulipane. Cela hiša je dišeča in vesela. Tudi jaz sem zelo vesela.

Zvezdana Kopanja

Pri nas doma diši po sreči in ljubezni. A tudi po raznovrstni sočni hrani. Najbolj mi je všeč, če diši po čokoladnih slaščicah.

Kolja Kopanja

Ker smo ta teden obnavljali našo hišo, zdaj vse diši po sveže obarvanih stenah in oknih. Vsi nestrpni čakamo, da ta vonj izgine, ker zdaj komaj živimo. Tako diši zdaj pri nas doma, a po navadi je tukaj prisoten vonj mamljive hrane.

Slobodan Peulić

Mmm, kako je dobro!

Vsak dan, ko se vrnem iz šole, začutim lep vonj neke jedi, ki jo je pripravila moja babica. S konca hodnika stavbe zaznam, kaj bom jedla za kosilo. Pri nas doma diši po jedeh moje babice, po cvetju, ki je vedno na hodniku, in po kavi, ki jo moja družina vedno pije. Moje prijateljice včasih rečejo, kako ima moja hiša poseben vonj, katerega ne najdejo nikjer drugje.

Sonja Bijelonić

Pri nas diši po vaniljevi dišavi, po juhi in po sadju. Najbolj všeč mi je vonj ananasa.

Helena Popović

Najraje jem pico. Moja mama speče najboljšo. Nanjo da veliko sira, veliko salame in veliko gob. Jaz dam na pico malo mezge in to je zelo okusno.

Lana Not

Učenci iz Prijedora sta za vas izbrali dva sladka recepta. Posladkajte se!

Čokoladni kolač s presenečenjem

Sestavine: 150 g polnozrnate pšenične moke, žlička pecilnega praška, 70 g belega sladkorja, 50 g rjavega sladkorja, vrečka vanilijevega sladkorja, 2 jajci, 160 g rikote, 10 žlic olja, 50 g nasekane temne čokolade, banana, pistacije.

Priprava: Pekač dobro namastimo in posujemo z drobtinami. Pečico vključimo na 180° C. V manjši posodi zmešamo moko, kakav v prahu in pecilni prašek. Sladkor, vanilijev sladkor in jajci dobro stepemo. Dodamo rikoto in olje. Zmešamo in počasi dodajamo moko z dodatki. Zmes postane gosta. Vmešamo še na drobne koščke narezano čokolado. V pekač razporedimo polovico mase, nanjo položimo banana in potem dodamo še preostanek mase. Zgladimo in posujemo s pistacijami. Pečemo pri 180 stopinjah Celzija 40 do 45 minut. Pečeno ohladimo in ponudimo s sladko smetano ali z vanilijevim sladoledom.

Elena Grbić

Sivkina torta

Sestavine

Biskvit: 150 g bele ostre moke, 1 žlička pecilnega praška, 60 g mletih mandljev, 3 jajca, 120 g sladkorja, limonina lupinica, ščepec soli, 150 ml jogurta, 50 ml oljčnega olja

Krema: 400 ml sladke smetane, 1 vrečka želatine, 5 žlic vode, 200 ml jogurta, 200 g skute (mascarponeja), limonina lupinica, 1 žlica cvetov sivke, 100 g sladkorja v prahu.

Priprava

Biskvit: Zmešate moko, mlete mandlje in pecilni prašek. Jajčne rumenjake, sladkor in limonino lupinico mešate, dokler ne dobite penasto zmes. V to zmes dodate sol, jogurt, oljčno olje in zmes moke, mletih mandljev in pecilnega praška. Počasi dodajate sneg beljaka. Zmes zlijete v pladenj, ki ste ga obložili s papirjem za peko. Pecite v pečici pri 200°C 20-25 minut. Ko se testo ohladi, odstranite peki papir.

Krema: Sladko smetano zmešate z električnim mešalnikom. Želatino zmešate s petimi žlicami vode in pustite stati 10 minut. Segrejte, da zavre in se želatina raztopi. Jogurt in skuto zmešate, dodate sladkor v prahu, limonino lupinico, cvetove sivke in pripravljeno želatino. Na koncu dodate sladko smetano. Preden se krema zgosti, jo prelijte po testu in poravnajte. Torta se hladi približno eno uro. Posujte jo s cvetjem sivke.

*Priporočam, da sivkino torto postrežete z mrzlim aromatičnim čajem - v kozarec z vodo dajte nekaj cvetov sivke in vrečko limoninega čaja, pustite stati osem minut.

Bojana Derkuća Bevandić

TO SMO MI

Bilten je založilo Društvo Slovencev Triglav Banjaluka

Pripravila

Barbara Hanuš, učiteljica dopolnilnega pouka slovenščine

Oblikovanje

Darko Domazet

Tisk

Grafid d.o.o. Banja Luka

Urad Vlade Republike Slovenije
za Slovence v zamejstvu in po svetu

Ministarstvo prosvjete i kulture
Republike Srbije

Grad Banjaluka

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST IN ŠPORT

ZAVOD REPUBLIKE SLOVENIJA
ZA ŠOLSTVO

Banja Luka Društvo Slovencev Republike Srpske »Triglav«,
78000 Banja Luka, Cara Lazara 20; tel/fax: +387 51 461 068
e-mail: drustvo.slovencev.triglav@gmail.com; www.udruzenjetriglav.com

Željko Marjanović
 Bogić DAVID
 Božana Perinović
 STEFAN
 GABI
 Elena Lunić
 Dajana Blagojević
 Mihaela Lunić
 M. Papić
 Mamon Bijak
 Rade Bynčević
 Gordane Jurković
 Medici
 Goran Lipragić
 Rade Bynčević
 Slavica Hrnčić
 Katarina Ilija
 Ana Koba
 Seva Jokić
 Zoran Lulić
 Rade Bynčević
 Anastasija Zaprto Terzić
 Keman BOJAN
 Aleksandra Lunić
 Iva Potkonjak
 Ana Cucek ☺
 Maša Čeran ♥
 MARKO PETROVIĆ
 Jelena
 Jelena
 Ana Cucek ☺
 Jelena
 Marija Dukić

МАРТИНА
АНДРИЈА

Моника Милић
Leman Stefan
Munisa Bagentur

Stobodanka Marković
HZ

Andrija
Munisa
Marija Dukić

